

KLIMA- OG
FORURENSNINGS-
DIREKTORATET

Miljøverndepartementet
Boks 8013 Dep
0030 Oslo

Klima- og forurensningsdirektoratet
Postboks 8100 Dep, 0032 Oslo
Besøksadresse: Strømsveien 96

Telefon: 22 57 34 00
Telefaks: 22 67 67 06
E-post: postmottak@klif.no
Internett: www.klif.no

Dato: 15.01.2012
Vår ref.: 2011/1754 008
Deres ref.: 201003388
Saksbehandler: Øystein Wang, telefon: 22573534

Høring - Forslag om gjennomføring av EU - direktiv om miljøansvar - Forslag til endringer av vassdragsreguleringsloven, forurensningsloven, genteknologiloven og vannressursloven

Det vises til Miljøverndepartementets brev vedlagt høringsnotat av 10.november 2011.

Klima- og forurensningsdirektoratet (Klif) har følgende merknader til forslagene om endringer i forurensningsloven og forurensningsforskriften.

Forurensningsloven

Til § 76 femte ledd:

I bestemmelsens tredje setning sies det at den "seneste" av datoene legges til grunn med referanse til setningen ovenfor om tidspunktet for beregningen av foreldelsesfristen. Vi mener dette må være feil og at det er det "tidligste" tidspunkt som må legges til grunn. Men samtidig må det sies at dette er så innlysende at det kan stilles spørsmål ved om ikke tredje setning må anses som overflødig. I alle rettslige sammenhenger der "burde fått kjennskap til" er oppstilt som et alternativ til "faktisk fikk kjennskap til" mht utgangspunkt for fristberegning, er det naturligvis det tidligste tidspunkt som er avgjørende.

Begrepet "den ansvarlige" bør erstattes med "den ansvarlige for refusjonskravet." Dette fordi refusjonskrav etter §76 første ledd tredje setning også kan rettes mot en som ikke er ansvarlig etter forurensningsloven i vanlig forstand, nærmere bestemt mot en skadelidt eller en hvis interesser er ivaretatt ved de tiltak det kreves refusjon for.

I nest siste setning foreslås det en absolutt foreldelsesfrist på 30 år etter den dag da fordringshaveren tidligst kunne ha krevd oppfyllelse.

Forurensningsloven har ingen slik begrensning i dag og direktivet har heller ikke en slik bestemmelse. Vi kan ikke se at det foreligger spesielle grunner for en slik regel og vi foreslår derfor at 30-års regelen tas ut av bestemmelsen.

Til § 84:

Det opereres i overskriften og i bestemmelsen med begrepet "betydelig miljøskade" i grunn eller vann. Dette kan virke forvirrende og som smør på flesk all den stund "betydelighetsbegrepet" allerede inngår i definisjonen på "miljøskade", jf. forskriftsforslaget § 40-2. I motivene til bestemmelsen fremgår det at ved tolkningen av bestemmelsen vil definisjonen i forskriften kunne gi veiledning. For å unngå å bruke "miljøskadebegrepet" i ulike sammenhenger og betydninger foreslår vi at man heller anvender formuleringen "betydelig skade på miljøet i grunn eller vann."

I forslaget gis "parter og andre som kan bli berørt" en anmodningsrett. Det fremgår av motivene at det med formuleringen "andre som kan bli berørt", sikter til den samme personkrets som etter forvaltningsloven vil ha rettslig klageinteresse. Vi foreslår at man heller bruker dette begrepet eventuelt "rettslig interesse" siden disse er mer presise og vanlige begreper. I de tilsvarende forslagene til endringer i genteknologiloven og vannressursloven anvendes begrepet "rettslig interesse."

Et annet spørsmål er om lovfesting av en anmodningsrett slik dette fremgår av lovforslagets første setning i det hele er nødvendig. Også etter dagens system kan enhver henvende seg til forurensningsmyndigheten og kan be om at det iverksettes tiltak. Slik vi ser det vil ikke en slik lovfesting gi noen økte rettigheter i så måte. Det er først etter forslaget annens setning at nye rettigheter oppstår ved at myndighetene plikter å behandle en sannsynliggjort anmodning.

Dersom man velger å opprettholde forslaget til første setning foreslår vi følgende formulering: *Dersom det hevdes å foreligge en betydelig skade på miljøet i grunn eller vann eller en overhengende fare for slik skade, kan parter og andre med rettslig (klage) interesse, anmode forurensningsmyndigheten om å sørge for at det treffes tiltak etter § 7.*

Forurensningsforskriften

§ 40-2 Definisjoner

Pkt.1)a . Her var det i tidligere forslag tatt med følgende setning: "Skadene skal vurderes i henhold til kriteriene i vedlegg 2"(direktivets bilag I). Dette er nå tatt ut og vedlegget er heller ikke lagt ved høringsbrevet. Vi gjør oppmerksom på dette i tilfelle utelatelsen ikke er gjort bevisst. Hvis dette tas inn igjen må vedleggsnumrene nedenfor justeres.

Under pkt. 1)b står det at forskriften også omfatter betydelige negative virkninger på

vannets ” kvantitative” tilstand. Det må anses som et lite praktisk tilfelle at en forurensende virksomhet kun har kvantitative virkninger på vannmiljøet og ingen andre, men om så er kan vi vanskelig se at slike tilfeller faller inn under forurensningsloven..

Under det samme punkt vises det til EU`s vanndirektiv. Direktivet er implementert i norsk rett ved fastsettelsen av forskrift om rammer for vannforvaltningen (vannforskriften) av 15. 12. 2006. Vi mener det er riktigere både rettslig sett og ikke minst av pedagogiske grunner å vise direkte til vannforskriften. Lovteknisk er det en fordel å unngå direkte henvisninger til EU-direktiver der dette ikke er nødvendig.

Pkt. 2) Den foreslåtte formuleringen her må skyldes en glipp. Her bør det stå som i tidligere utkast: *Den ansvarlige etter dette kapitlet tilsvarende begrepet den ansvarlige etter forurensningsloven § 7.*

Pkt. 3) Dette punktet foreslås sløyet da vi mener at denne opplysningen ikke hører hjemme i en definisjonsbestemmelse. Den kan eventuelt fastsettes som en egen bestemmelse til slutt i kapitlet.

Til § 40-3 siste ledd, siste setning. Denne foreslås utskilt som eget ledd. Ordet ”gjennomfører” foreslås erstattet med ” etterlever.” Tilsvarende gjelder for § 40-4 siste ledd, siste setning.

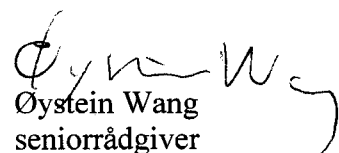
Bestemmelsene i forskriftsforslagets §§ 40-4 og 40-5 gjengir en del krav som også følger direkte av forurensningsloven eller forskrifter fastsatt i medhold av loven. Det kan lett oppfattes slik at kravene i forskriften vil innskrenke de generelle kravene om miljøskader som følger etter forurensningsloven i andre typer saker som ikke omfattes av forskriften. For å unngå misforståelser foreslår vi derfor at det fastsettes en ny bestemmelse om at forskriften ikke innskrenker de plikter som ellers følger av forurensningsloven.
Ny § 40-3: *Dette kapitlet medfører ingen begrensninger i de plikter som ellers følger av forurensningsloven eller vedtak truffet med hjemmel i loven.*

Til § 40-4 (eventuelt ny § 40-5). I første ledd foreslås tilføyd :§ 7 annet og tredje setning.

Med hilsen

Frantz Nielsen
seksjonssjef

Øystein Wang
seniorrådgiver

